

ALICE
OSWALD
ΠΕΦΤΟΝΤΑΣ
ΞΥΠΝΙΑ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
Δημήτρης Κηλαϊδίτης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ALICE OSWALD

ΠΕΦΤΟΝΤΑΣ ΞΥΠΝΙΑ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Δημήτρης Κηλαϊδίτης

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Ξένη λογοτεχνία

Σειρά: Ξένη ποίηση – 12

Διευθυντής σειράς: Χάρης Βλαβιανός

Alice Oswald, *Πέφτοντας ξύπνια*

Τίτλος πρωτοτύπου: *Falling Awake*

Υπεύθυνη έκδοσης: Ελένη Κεχαγιόγλου

Μετάφραση: Δημήτρης Κηλαϊδίτης

Διορθώσεις: Δημήτρης Αλεξάκης

Σελιδοποίηση: Παναγιώτης Βογιατζάκης

Copyright© Alice Oswald, 2016

Copyright© για την ελληνική γλώσσα, Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), 2022

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη,

Αθήνα, Ιούλιος 2024

ΚΕΤ Ε169 ΚΕΠ 444/24

ISBN 978-618-07-0502-7

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ - ΠΕΡΙΟΧΗ Β΄ ΚΤΕΟ), 570 09

ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΤΩΣΗΣ

Είναι η ιστορία της βροχής που πέφτει
γίνεται φύλλωμα και ξαναπέφτει

είναι το μυστικό της μπόρας του καλοκαιριού
να κλέβει φως και να το κρύβει στον μυχό του λουλουδιού

και κάθε λουλούδι ένα αυλάκι μικροσκοπικό
που από το χρώμα βγαίνει πράσινο και βιαστικό

είναι μία από τις ευχές του νερού κι αυτό το παραμύθι
στηρίζεται σε μια ταξικαρπία πιο μικρή κι από το νύχι
του χεριού

αν εγώ μια περαστική μπορούσα μόνο να περάσω
διάφανη όπως το νερό μέσα από μια συστάδα χλόης

για να βρει το φως του ήλιου κρυμμένο καταγής
να μετατρέπεται σε σπόρο μια ανυψούμενη σταγόνα
της βροχής

τότε ίσως να 'ξερα σαν το νερό πώς να ζυγίζω
το βάρος της ελπίδας με το φως της δικής του υπομονής

νερό τόσο ακατέργαστο και τόσο γήινα δυνατό
κρυμμένο στις δεξαμενές και στάζοντας αδρό

σπρωγμένο απ' τη βαρύτητα στη γλώσσα μου
για να δροσίσει τους αυλούς αυτού του τραγουδιού

που είναι η ιστορία της βροχής που πέφτει
υψώνεται στο φως και ξαναπέφτει

ΚΥΚΝΟΣ

Ένας σαπισμένος θηλυκός κύκνος
φεύγει βιαστικά από τα συντρίμμια της σύγκρουσης
με τις φτερούγες του

μια εδώ

και μια εκεί

και υψώνεται πανικόβλητος έξω από τα ρούχα του
και μισοβρεγμένος κοιτώντας πάλι κάτω σε τι φοβερό
πλαστικό

καλούπι του εαυτού του κλάσματος δευτερολέπτου
σκαρφαλώνει έξω από το δικό του πιλοτήριο

και τραβώντας πάλι για πάνω και γέροντας πίσω γι' άλλη
μια ματιά σκέφτεται

παράξενο

παράξενο

τι είναι τούτες οι δυο λευκές καρφίτσες που έδεναν
τη δύναμή μου στα πετάγματά της

και τραβώντας πάλι για πάνω και γέροντας πίσω γι' άλλη
μια ματιά

στην καθαρή πορσελάνινη πιατέλα του κόκαλου του στήθους
και πόσο πυκνά οι συμμετρικές αιχμές των μεγάλων φτερών

ήταν δεμένες προς τα πίσω μέσα από το δερμάτινο
μεσοφύρι
της καρδιάς λέγοντας

παράξενο

παράξενο

δεν γίνεται τέτοια δεσίματα να μπορούσαν ποτέ
να περιέχουν

τη μόνιμη λαχτάρα να χτυπώ τις φτερούγες μου τα βράδια
κι αυτά σίγουρα δεν μπορεί να είναι τα δικά μου μαύρα
πόδια

που βρίσκονται άνετα στις παντόφλες τους
και τι σπατάλη λεπτομέρειας
τι βάρος μέσα σε κάθε φτερό

κι αφήνοντας τη ζωή του κι όλα της τα εργαλεία
με τις υγρές σκουριές τους να στάζουν πίσω στο ποτάμι
τραβάει για πάνω ρίχνει μια τελευταία ματιά και σκέφτεται

γρήγορα

γρήγορα

πες κάτι στο

παγωμένο σύννεφο του κεφαλιού
πριν λιώσει

που το ένα του πεθαμένο μάτι
είναι ένας κώνος του λυκόφωτος
που μεγαλώνει
στα μέσα του χειμώνα

χιονίζει εκειπέρα
κι η νύφη έχει μόλις ξεκινήσει
να βαδίζει για το γάμο της

μα πώς μπορεί να φτάσει
τη μικρή μαυροφωτισμένη
εκκλησιά
κάνει τόσο κρύο

οι καμπάνες σαν σιδερένιοι
άγγελιοι
κρεμασμένοι από μια νότα
συνεχίζουν να χτυπούν και
να χτυπούν